

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕਾ, ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ, ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਮਿਸਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:25-34 ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਤੇ ਕੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਚਾਬੁਕਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਹੂ ਵੀ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੋਣ ਦੀ ਫਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇਸ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਹਨੇਰੀ ਕੋਠਰੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਦਰੋਗਾ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਕਾਰਣ ਘਬਰਾ ਕੇ ਉੱਠਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਚਾਲ ਐਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਸਨ। ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਭੱਜਿਆ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰੇ! ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਜਿਸਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਕੇ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਲੋਕ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚੋਂ ਭੱਜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਅਣਡਿੱਠ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਹਿਮੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਐਨੀ ਹਮਾਇਤ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਂਦਿਆਂ, ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੋ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ?’’

ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ? ਉਹਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਭੂਚਾਲ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਹਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ (1) ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ (ਮੱਤੀ 26:28; ਲੂਕਾ 19:10; ਯੂਹੰਨਾ 8:24; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16) ਅਤੇ (2) ਨਰਕ ਭਾਵ ‘‘ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿਰ’’ ਤੋਂ ਬਚਾਅ

(1 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:10; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 25:41; ਮਰਕੁਸ 9:47, 48) ਕੇ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ” ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਦਰੋਗੇ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਵਾਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਇਕ ਅਹਿਮ ਸਚਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਚਿਆਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਹੀ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ।” ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਹਦੇ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਦੀਨ ਹੋ ਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ “ਕਰਾਂ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਪੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8, 9), ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਓਸੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ‘ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 7:21) ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9)। ਸਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਇਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਘੁਮੰਡ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ (ਲੂਕਾ 17:10)। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਪੀ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ (ਰੋਮੀਆਂ 4:4, 5; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8, 9)।

ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਦਰੋਗੇ ਵੱਲੋਂ “ਮੈਂ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੇ ਇਕ ਅਹਿਮ ਸਚਿਆਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਪੜਨਾਉਂ ਸ਼ਬਦ “ਮੈਂ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਹਾਬਲ ਜਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਜਾਂ ਮੂਸਾ ਜਾਂ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਉਹ ਡਾਕੂ ਕੀ ਕਰਨ। “ਮੈਂ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਮੈਂ” ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਪੀ ਕੀ ਕਰੇ ਭਾਵ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਵਕਤ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ, ਯੁਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਲਕਿ ਹੁਣ ਯਾਨੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’

ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਂ” ਇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਛਿੜਕਾਅ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੁਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇੱਥੇ “ਮੈਂ” ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਬੇਹੱਦ ਨਿੱਜੀ ਹੈ।

ਦਰੋਗੇ ਵੱਲੋਂ “ਕਰਾਂ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਾਲਾ, ਸਹਿਮਿਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਦਲ ਦੱਸਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਉਹਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਣ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ “ਕੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘ਕਰਾਂ’ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਜੇ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸ ਦਿਓ।” ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਸ ਨੂੰ ਘੁਮਾ ਫਿਰਾ ਕੇ ਨਹੀਂ,

ਸਗੋਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਦਵੇ ਕਿ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੀ-ਕੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਉਹਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸੀ।

ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਸੀ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ।’’ ਇਹ ਗੱਲ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਆਖੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:32)। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਅਗਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ‘‘ਯਿਸੂ’’ ਦਾ ਨਾਂਅ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸੱਚੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ?’’ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ’’ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਪੁੱਛੀਆਂ ਸਨ।

ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮਸੀਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:10), ਇਸ ਲਈ ਪਾਪੀ ਲਈ ਐਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:11; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:30), ਕਿਉਂਕਿ ਓਸੇ ਵਿਚ ਉਹ ‘‘ਭਰਪੂਰ’’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:12)। ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸਭ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਨਿਹਚਾ’’ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੂੰ ‘ਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਚੋੜਨ ਵਾਂਗ ‘‘ਨਿਹਚਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਿਚੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ‘‘ਨਿਰ੍ਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:31 ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ‘‘ਨਿਰ੍ਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ (ਯਾਕੂਬ 2:19, 24; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:42)।

ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਰ੍ਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ‘‘ਨਿਹਚਾ ਕਰ, ਤਾਂ ਤੂੰ ... ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਂਗਾ’’ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਗੁਣਗੁਣਾਉਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਵਿਖਾਇਆ, ‘‘ਇਸ ਵਿਚ ਤੋਬਾ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’ ‘‘ਨਿਰ੍ਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਤੋਬਾ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘‘ਨਿਰ੍ਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਸਲ ‘ਚ ਇਹੀ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤੋਬਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਉਹਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰਣਾ ਹੀ ਸੀ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਦਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ’’ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਿਆਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਸਿਖਾਈ ਸੀ! ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਧੋਣਾ ਉਸ ਦਰੋਗੇ ਦੀ ਤੋਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਲਿਖਤ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਖੇਪ ਜਵਾਬ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ’’ ਵੱਲ ਮੁੜ

ਕੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਨਿਹਚਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਭਾਵ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਅਰਥਾਤ ਭਰੋਸਾ, ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਫੇਰ, ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਕਿ ਆਮ ਹੁਕਮ ‘ਨਿਹਚਾ ਕਰ’ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਸੀ ਇਹ ਸਮਝ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਛਿੜਕਾਅ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਡੁਬਕੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (16:30)। ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ (16:34) ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚਲੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਿੜਕਾਅ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੱਜ ਕਈ ਲੋਕ ‘ਅਸੀਂ ਡੁਬਕੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ’ ਆਖ ਕੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੰਜ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘ਅਸੀਂ ਦੰਦ ਰਗੜ ਕੇ ਚਬਾਉਂਦੇ ਹਾਂ’ ਜਾਂ ਚੁੰਮ ਕੇ ਛੂੰਹਦੇ ਹਾਂ। ‘ਡੁਬਕੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ, ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ।’ ‘ਅਸੀਂ ਡੁਬਕੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ’ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਕਈ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ‘ਵਿਧੀ’ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ। ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਆਖੀਏ, ਤਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:33 ਦੇ ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ straightway ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਲੰਬ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਅਰਥ ‘ਓਸੇ ਘੜੀ’ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਆਇਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧੀਆਂ (ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਲੇਟ ਕੇ, ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਝੁਕ ਕੇ, ਪੈਰਾਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ) ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਵਿਧੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਡੁਬਕੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।

ਛਿੜਕਾਅ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਕਈ ਵਾਰ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਐਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਉਹ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:32) ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ (16:34)। ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ‘ਚੋਂ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਨਵ-ਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਰੋਗੇ ਦੀ ਤੌਬਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਣ ਤਕ ਉੱਥੇ ਉਤੇਜਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਰੋਗਾ, ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅਰਾਮ ਕਰਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ

ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਖਾ ਪੀ ਕੇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ, ਇਸ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖ਼ਾਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤਕ ਟਾਲਣ ਦਾ ਅਰਥ, ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਹੈ!

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:31 ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ 'ਨਿਹਚਾ' ਸ਼ਬਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਯਾਕੂਬ 2:19 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਭੂਤ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ,' ਪਰ ਬਦਰੂਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।